

תת"ע 6776/01/18 - מדינת ישראל נגד יוסף משיח

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6776-01-18 מדינת ישראל נ' משיח
לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל המאשימה

נגד
יוסף משיח הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום מסוג ברירת משפט המייחס לו כי החנה את רכבו באופן שיש בו הפרעה לתנועה, זאת בניגוד לתקנה 71 (1) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

אין מחלוקת בין הצדדים בענינים הבאים:

1. הנאשם החנה את הרכב מ.ר. 3924080 ביום 25.6.17 ביום ראשון בשעה 09.24 או בסמוך מול בית מספר 12 ברח' אבא הלל בר"ג.
2. מול בית מס' 12 ברח' אבא הלל בר"ג מוצב תמרור 432 עם שילוט מתחתיו: "פרט לרכב CD שגרירות ליטא בימים ב - ו משעה 07.30 עד 18.00".

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

האם הנאשם היה רשאי להחנות את רכבו היכן שהוא החנה אותו, כגרסת הנאשם, או שאסור היה לו להחנות שם, כגרסת המאשימה.

דין והכרעה

1. מטעם המאשימה העיד ע"ת עטיה רמי אשר רשם דו"ח (2/ת) ומזכר (1/ת).

עמוד 1

2. עפ"י הנסיבות המיוחדות של המקרה מציין השוטר כי הרכב הנ"ל חונה עם 4 גלגלים על נתיב נסיעה ימני ביותר, מפריע לרכבים הפונים ימינה, וגורם לרכבים המשתמשים בנתיב לסטות שמאלה.

3. בחקירתו הנגדית העיד העד לאמור:

"ש. רשמת את הדוח לא בגלל שחננו בניגוד לתמרור אלא בגלל שהפריע לתנועה?

ת. נכון.

ש. אם יש שם שלט שמתיר להחנות שם והוא עדיין החנה על המסלול גם אז היית רושם?

ת. אם יש שלט שמותר לא הייתי רושם דוח". (שורות 3 - 6 עמ' 4 לפרו').

ובהמשך:

"ש. תאשר לי שאם אכן מותר להחנות פה אם הרכב הדיפלומטי היה חונה פה לא היית רואה בזה הפרעה לתנועה?

ת. אם הרכב של שגרירות חונה מותר לו להחנות אם רכב פרטי חונה אסור לו". (שורות 20 - 22 עמ' 4 לפרו').

4. בעדותו הראשית העיד הנאשם לאמור:

"מדובר ביום א' בשבוע ... ביום א' בשבוע מותר להחנות במקום זה בחניה שמיועדת לשגרירות ליטא וחנית". (שורות 27 - 28 עמ' 6 לפרו').

ובהמשך:

"כאשר הבנתי כי הדוח נעשה מטענה שאני חונה עם 4 גלגלים במסלול נסיעה הבנתי כי השוטר טעה, לא שם לב לשלט ולכן רשם את הדוח".

5. בחקירתו הנגדית העיד הנאשם:

"ש. מפנה לתמונה שהצגת נ/4 יש פה שלט של רכב שגרירות נכון שמעליו יש תמרור שאוסר חניה

ת. כן. התמרור אוסר חניה בימים ב' עד ו', מתיר חניה ביום א' וביום שבת".

(שורות 10 - 12 עמ' 7 לפרו').

6. בסיכומיה טוענת המאשימה כי יש לקרוא את השלט המתיר חניה לרכב שגרירות ביחד עם תמרור 432. דהיינו, יש איסור על חניה כאשר החריג הוא התרת חניה לרכבי שגרירות בלבד בימים ב' עד ו', ואילו רכב שאינו של שגרירות אינו רשאי לחנות במקום כלל (ראה נ/4).

(שורות 22 - 26 עמ' 7 לפרוטוקול).

7. לדעת הנאשם התמרור 432 אוסר חניה בימים ב' עד ו' פרט לרכב שגרירות ואילו בימים אחרים (יום א' ושבת) התמרור אינו רלבנטי.

(שורות 30 - 31 עמ' 7 לפרוטוקול).

יחד עם זאת, טוען הנאשם כי כתב האישום לא הוגש על חניה בניגוד לתמרור, אלא על הפרעה לתנועה. (שורות 3 - 4 בעמ' 8 לפרו').

8. בעניין זה חל סעיף 184 לחסד"פ הקובע לאמור:

"בית משפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן ...".

ואולם, כל הצדדים התייחסו בדיון ההוכחות לעניין התמרור 432 והשלט הקבוע בו.

למעשה טענת הנאשם היא שיתכן והוא אכן הפריע לתנועה ואולם יש לו הגנה בזכות

התמרור שלגרסתו מתיר לו חניה ביום א'. (שורות 23 - 24 עמ' 5 לפרו').

9. אינני מקבל את פרשנות הנאשם לפיו התמרור והשלט (נ/4) מתיר לו חניה ביום א'. הכלל הוא עפ"י תמרור 432 כי החניה במקום אסורה למעט החריג של רכבי שגרירות ליטא בימים ב' עד ו' ובשעות מסוימות ואין תמרור המתיר חניה בימים שבת ויום א'.

כמו כן, אין מניעה להרשיע את הנאשם גם בעבירה של הפרעה לתנועה שעבירה זו הוכחה בפנינו לאור עדותו של השוטר.

10. לאחר ששמעתי את העדויות ובחנתי את הראיות, אני מקבל את גרסת המאשימה ובנסיבות העניין שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וכן את העבירה של אי ציות להוראות תמרוך 432.

לפיכך אני מרשיע את הנאשם וזאת לאחר שהזהרתי את עצמי כי הנני עושה זאת על סמך עדות יחידה.

ניתנה היום, כ"א תמוז תשע"ח, 04 יולי 2018, במעמד הצדדים.